

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 38 stemte for, 68 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 36 stemte for, 63 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

33) Anden behandling af lovforslag nr. L 218: Forslag til lov om ændring af lov om forsvarrets formål, opgaver og organisation m.v. (Ændringer som følge af regeringens terrorhandlingsplan og aftale om forsvarrets ordning 2005-2009 m.v.).

Af forsvarsministeren (Søren Gade).
(Fremsat 31/3 2006. Første behandling 18/4 2006. Betænkning 24/5 2006).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Kl. 19.45

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 10 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som forkastet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

34) Anden behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om sygedagpenge.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsat 2/2 2006. Første behandling 2/3 2006. Betænkning 24/5 2006).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

I betænkningen har Socialdemokraterne bebudet, at vi her i dag ville tilkendegive vores afstemning til det her lovforslag.

Det er på alle måder en bemærkelsesværdig og mærkværdig behandling, det her lovforslag har fået. Allerede i februar måned var der tilkendegivelser fra partierne om lovforslaget, og vi tilkendegav klart over for beskæftigelsesministeren, at vi havde to punkter, vi syntes var væsentlige at få diskuteret og drøftet i forbindelse med det her lovforslag.

For det første syntes vi, det var et problem, at ledige, der er på dagpenge, i dag kan delvis raskmeldes af kommunerne og dermed miste deres ret til dagpenge.

For det andet syntes vi, at tiden var inde til at ændre og fjerne den 52-ugers-varighedsbegrænsning, der er på sygedagpengelovgivningen. Den betyder, at en masse mennesker, helt op mod 5.000 mennesker, årligt bliver ramt af varighedsbegrænsningen, hvilket indebærer, at bare fordi de er blevet ramt af en sygdom, ja, så kan de miste deres forsørgelsesgrundlag enten efter 52 uger eller efter et par forlængelser.

Vi tilkendegav over for ministeren, at vi var indstillet på at drøfte lovforslaget, og at vi sådan set mente, at det var muligt, at vi kunne finde en fælles løsning, som også ville imødekomme de utallige henvendelser, der er kommet til Arbejdsmarkedsudvalget fra almindelige borgere og fra interesseorganisationer og -grupper, som har henvendt sig og fortalt om den ulykkelige situation, som tusinder af mennesker årligt kommer i, enten fordi de ryger ud af sygedagpengesystemet og over i kontanthjælpssystemet, eller fordi de helt mister forsørgelsesgrundlaget, fordi de bliver ramt af ægtefælleafhængigheden og dermed ikke længere har forsørgelse.

Vi har sagt til beskæftigelsesministeren, at der jo sådan set er finansiering nok til at løse problemet og fjerne 52-ugers-varighedsbegrænsningen, fordi en række af de partier, som sad omkring bordet og drøftede det her lovforslag, også har været med til at tilvejebringe et meget stort provenu i forbindelse med det lovforslag, som også i den her samling bliver vedtaget om fleksjobordningen.

Der var altså ikke bare politisk vilje fra en række partier i Folketinget, men vi havde fået den opfattelse, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti også var indstillet på at løse det her problem. Så der var i hvert fald i ord en politisk vilje til at fjerne nogle af de helt store knaster og løse nogle problemer for tusindvis af mennesker ude i det åbne land.

Lige pludselig forud for anden og tredje behandling og betænkningsafgivelse for det her lovforslag, ja, så vælger Dansk Folkeparti og regeringspartierne at meddele, at de nu har fundet en minimal løsning, en løsning, som i øvrigt, da vi fik boret lidt i den i Arbejdsmarkedsudvalget, faldt til jorden, og Dansk Folkeparti trak deres støtte.

Det havde været muligt med de forhandlinger, sonderinger og tilkendegivelser, der har været helt tilbage fra februar måned, i dag at vedtage nogle ændringsforslag, der betød, at ledige ikke kunne delvis raskmeldes og miste deres sygedagpenge, at mennesker ikke skulle falde for 52-ugers-varighedsbegrænsningen og dermed risikere at miste deres forsørgelsesgrundlag, hvis det var det, regeringen ville.

I stedet for må vi se, at der ligger et lovforslag, som ikke løser de helt afgørende, store problemer i sygedagpengelovgivningen. Vi må leve med en tilkendegivelse fra beskæftigelsesministeren om, at man efter sommerferien vil genoptage drøftelserne med partierne om, hvad man

kan gøre ved de her problemer. Men vi frygter, og det har vi jo set eksempler på tidligere i dag, at vi igen skal se en regering, som løber fra aftaler, eller for hvem det skrevne ord ikke er det papir værd, det er skrevet på, fordi man har en anden dagsorden.

Der var muligheder. Vi ender nu i en situation, hvor vi vil stemme imod det her lovforslag – selv om lovforslaget på nogle punkter selvfølgelig indeholder noget fornuftigt og en opfølgning på de udvalg, der har siddet og arbejdet – alene fordi regeringen forsøger at bruge det her til også at køre en del af sin finanslovaftale med Dansk Folkeparti igennem.

KI. 19.50

Det drejer sig om hele spørgsmålet og problematikken om regres, hvor regeringen nu vil acceptere en retstilstand, hvor en almindelig privat borger, som ikke salter sit fortov, kan risikere at blive mødt af regres af kommunen og dermed være erstatningspligtig, mens der ikke sker noget i forhold til en arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren ikke salter og en af medarbejderne falder på arbejdspladsen.

Det er sådan set det eneste, det her lovforslag kommer til at munde ud i og resultere i. Ingen løsninger af de store problemer, ingen løsninger for de mange tusinde mennesker, som hvert eneste år falder for varighedsbegrænsningen i sygedagpengelovgivningen, og ingen løsning for de ledige, som i dag risikerer at blive delvis raskmeldte af kommunerne og dermed miste deres forsørgelsesgrundlag. Det er simpelt hen ikke godt nok.

Formanden:

Tak til hr. Thomas Adelskov. Og så er det fru Elisabeth Geday som ordfører.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg må ligesom ordføreren fra Socialdemokratiet sige, at jeg er rimelig håbløs over regeringens fremgangsmåde i den her sag.

Det er således, at vi siden omkring februar måned har haft, hvad jeg oplevede som nogle meget nyttige og fremgangsrige drøftelser med regeringen, hvor det forekom mig, at vi havde en fælles forståelse af, at der var behov for at lempe den såkaldte varighedsbestemmelse i sygedagpengeloven. Det var på baggrund af henvendelser fra bl.a. Gigtforeningen, Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede og fra en række andre faglige organisationer, som har fortalt os om den ene sag efter den anden,

hvor det er åbenlyst urimeligt, at et menneske mister sine sygedagpenge.

Vi kan jo tage det eksempel, at en person får en gigtlidelse. Det tager nogen tid, inden man finder ud af, hvilken type gigt det er, måske helt op til trekvart år. Så bliver han eller hun sat i gang med en behandling med den billigste medicin. Det tager måske trekvart år at finde ud af, om den billigste medicin virker, og inden vi ser os om, har personen altså mistet sine sygedagpenge, uden at personen er blevet rask, men udelukkende fordi vedkommende er faldet for den såkaldte varighedsbestemmelse, altså at have fået sygedagpenge mere end 52 uger.

Der har været eksempel på eksempel på, hvor urimelig den her sag er. Det er således, at hvert eneste år er der 5.000 mennesker, som mister retten til sygedagpenge, fordi de falder for varighedsbegrænsningen, og 900 af dem mister fuldstændig deres forsørgelse. De går altså fra en situation, hvor de har fået sygedagpenge, til en situation, hvor det offentlige ikke hjælper dem hverken økonomisk i form af forsørgelse eller i form af en aktiv indsats for at hjælpe dem tilbage på arbejdsmarkedet, når og hvis de bliver raske igen. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt.

Det er således, at vi sidste sommer vedtog nogle opstramninger af sygedagpengeloven, som betyder, at vi ikke længere risikerer, at folk kan blive parkeret på sygedagpenge, som vi så det før i tiden. Derfor er tiden ganske enkelt kommet til at få lempet de her regler, så vi ikke sender folk ud i det rene ingenting.

Men regeringen valgte altså at afbryde de her forhandlinger, og jeg er ikke i tvivl om, at forklaringen er, at den har lovet arbejdsgiverne, at den kan lempe de såkaldte regresbestemmelser, så man ikke kan blive retsforfulgt som arbejdsgiver, hvis man selv på den eller den anden måde har været uforsigtig eller har bidraget til, at en medarbejder er kommet til skade.

Jeg må sige, at det ikke er det, der kunne få mig til at stemme for en ændring af sygedagpengeloven. Hvis jeg skulle stemme for den her lovgivning, ville det være, fordi vi forbedrede situationen for de mennesker, som i dag står uden forsørgelse efter et eller måske halvandet år på sygedagpenge.

Så vi er kommet i den situation, at vi, fordi regeringen har valgt den fremgangsmåde, som den har valgt, er gået fra at være overvejende positivt stemt over for sygedagpengeloven og de ændringer, der ligger her, til at måtte konsta-

tere, at på det foreliggende grundlag kan Det Radikale Venstre ikke andet end at stemme imod ved tredjebehandlingen.

Vi har så et håb om, at regeringen til efteråret – det har den i hvert fald lovet – vil genoptage de forhandlinger, den har afbrudt, og at vi så måske kan håbe på at nå frem til et resultat, som viderefører den positive ånd, vi havde i forhandlingerne, indtil regeringen valgte at afbryde dem.

Til den tid må vi jo så overveje, om der kommer et lovforslag, som vi kan stemme for. Men på det nuværende grundlag kan vi altså ikke støtte det lovforslag, som regeringen her presser igennem.

Kl. 19.55

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Geday. Og så er det hr. Thomas Krog som ordfører.

Thomas Krog (SF):

Et menneske i sin bedste alder bliver udsat for en arbejdsskade. Det kan være nedslidning, det kan være dårlig ryg, det kan være gigt, det kan være mange ting. Personen bliver så dårlig, at han bliver sygemeldt, men bliver enten af den ene eller den anden grund ikke afklaret i kommunen. Efter 52 uger er der ikke sygedagpenge, så er det kontanthjælp, altså endnu længere væk fra arbejdsmarkedet, end han var i forvejen.

Det kan jo også være, at man holder i sin bil, bliver påkørt bagfra og får piskesmæld. Der er massevis af eksempler på, at det lige præcis ikke kan afklares i løbet af 52 uger. Fuldstændig uforholdt ryger man ud af sygedagpengesystemet, på kontanthjælp, hvis man er heldig, eller på ægtefælleforsørgelse og endnu længere væk fra arbejdsmarkedet, end man ellers ville have været. Det er selvfølgelig helt, helt urimeligt.

Så er der i loven nogle forlængelsesmuligheder, nogle udviklede forlængelsesmuligheder om det ene og det andet. Det er utrolig ressourcetrækkende at behandle de her ting rundt omkring og finde ud af, om en person nu har mulighed for at få forlænget sine sygedagpenge af den ene eller den anden grund.

Det viser sig jo også, at kommunerne faktisk overhovedet ikke er i stand til at administrere loven, som den er i dag, eller i stand til at vurdere, om der nu er nogen, der af en eller anden grund har mulighed for at få forlænget sygedagpengene, eller om de ikke har.

Det viser sig meget tydeligt, at af de folk, der klager over, at kommunerne stopper deres sygedagpenge, er der masser af mennesker, som får ret. I Nordjylland er man faktisk kommet så langt, at det er mere end hver anden kommune, der har en succesrate på under 50 pct., når det handler om at ramme rigtigt i de her sager, hvor der bliver klaget over, at folk har fået stoppet deres sygedagpenge.

Jeg troede jo, at vi var kommet dertil, hvor man sagde: O.k., der er ved at være en fælles forståelse af, at der skal gøres noget ved det her. Dansk Folkeparti har her i salen og i adskillige meldinger udadtil sagt, at der skal gøres noget ved det her. Der skal bare lige være en ekstra afklaring af, hvor mange det drejer sig om, hvad det er for nogle mennesker, så skal vi love for, at Dansk Folkeparti også her siger: Nu skal der ske noget.

Vi var jo også indkaldt til forhandling med ministeren og syntes, det var positivt. Vi kom da længere i forhold til at få afklaret, hvad det er for nogle mennesker, som har problemerne, og hvor der kan sættes ind for at løse dem. Så står vi med det her, der pludselig er ingenting, alle de fine ord, al den gode snak – ingenting.

Og hvad sker der så med de mennesker, det går ud over? Hvis det bare var ingenting, var det jo godt, men det er det ikke. Nej, der sker det, at de mister deres indtægt. De kommer på kontanthjælp eller ægtefælleforsørgelse, de kommer endnu længere væk fra arbejdsmarkedet, end de var i forvejen.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at der er nogen i det her Folketing, der synes, at det her er rimeligt eller fornuftigt. Jeg kan ikke forstå, hvad der blev af den gode snak, vi havde. Jeg kan ikke forstå, hvad der blev af de ord fra Dansk Folkeparti om, at vi her havde et problem, som man gerne ville være med til at se på. Nu har vi set på det, og hvad blev det så til?

Jeg synes, at Dansk Folkeparti i hvert fald skylder os en forklaring på, om man bare står her og siger ting, der er luft, eller om man virkelig er i stand til også at handle ud fra det.

Formanden:

Tak til hr. Thomas Krog. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det forslag, vi har liggende her, illustrerer jo egentlig meget godt, hvad der er essensen i og konsekvenserne af regeringens politik, en poli-

tik, hvor offentlig velfærd skal afløses af private forsikringsordninger, en politik, hvor systemet sættes før og over hensynet til det enkelte menneske.

Sygedagpengelovgivningen har igennem et længere stykke tid været genstand for opstramninger over for de syge, opstramninger over for kommunerne og meget lidt hjælp og gavn fra statens og fra regeringens side.

Hvad med de ca. 5.000 mennesker, som hvert år lider under, at vi har en sygedagpengelovgivning, hvor man fratager folk den offentlige forsørgelse, uden at de er blevet raske, hvor man hvert år siger til de mennesker: Ja, hvis I kan få kontanthjælp, så må I over på kontanthjælp? Og for ca. 900 af dem er det endda sådan, at de fuldstændig mister muligheden for at få forsørgelse fra det offentlige, fordi de tilfældigvis er gift med en, der tjener penge.

KL 20.00

Det vil sikkert være sådan, at beskæftigelsesministeren engang i fremtiden vil sige: Der kan I jo se, de her mennesker er blevet selvforsørgende. Det er måden, man gør folk selvforsørgende på i beskæftigelsesministerens terminologi, nemlig ved at fratage dem retten til en ydelse, ikke ved at de kommer i arbejde. Hvis de bliver frataget retten til en ydelse fra det offentlige, betyder det ifølge beskæftigelsesministeren, at de nu er blevet selvforsørgende, og det er vel nok godt. Men det er det ikke for de mennesker, det drejer sig om.

Selve lovforslaget indeholder udmøntningen af en finanslovaftale med Dansk Folkeparti, nemlig afskaffelsen af muligheden for, at kommunerne kan inddrive sygedagpengene fra den arbejdsgiver, som gennem et dårligt arbejdsmiljø har gjort et menneske sygt. Den arbejdsgiver, som gennem et dårligt arbejdsmiljø har gjort, at et menneske er blevet sygt, skal ikke længere bidrage til at betale for sygedagpengene.

Vi har i årevis diskuteret og prøvet at fremme, at det, også når vi snakker om dårligt arbejdsmiljø, handler om, at arbejdsgiverne skal tage et ansvar, og at de skal pålægges et ansvar. Det her er et skridt i præcis den modsatte retning.

Hvert eneste år koster det dårlige arbejdsmiljø samfundet et sted mellem 20 og 25 mia. kr. Nu vil man tage endnu et skridt hen imod at fratage arbejdsgiverne ansvaret for det arbejdsmiljø, som kan sikre folk sundhed, og som samtidig kan sikre, at samfundet ikke i den grad kommer til at betale for arbejdsgivernes forsyndelser. Det i sig selv er en skandale. Det i sig selv burde få

regeringen og Dansk Folkeparti til at tænke over, hvad det egentlig er for en vej, vi bevæger os på i forhold til mennesker, der bliver syge på deres arbejde.

Der har været forskellige røster fremme i debatten om, at man nu også ville gøre noget for de stakkels mennesker. Især har Dansk Folkeparti ved flere lejligheder brystet sig af, at selvfølgelig kan det her ikke være rigtigt. Men har vi set nogen handling fra Dansk Folkepartis side? Nej, ingen. Sådan er det desværre tit, at der er så mange ord, men ingen handling.

Men hvem er det, der rent faktisk vil gøre noget for at sikre, at de mennesker ikke falder ud af systemet og kommer til at stå uden et ordentligt forsørgelsesgrundlag, selv om de uforskyldt er blevet påført en sygdom? Det er efter min bedste overbevisning kun oppositionen, der har et bud på det. Det er sørgeligt, men sådan er det.

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Er der flere, der ønsker ordet? Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

For at der ikke skal være nogen tvivl om det, så ligger det Dansk Folkeparti meget på sinde, at der bliver gjort noget. Det er også derfor, at Dansk Folkeparti har lyttet til, hvad Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede og Gigtforeningen har sagt. Der er en grund til, at vi har været med til at sige, at vi skal have genoptaget forhandlingerne om sygedagpengene efter sommerferien. Jeg tror egentlig, det er godt, at jeg er gået herop, for nu kan jeg se, at de forskellige ordførere begynder at tage sig sammen til at stille spørgsmål. Men for at der ikke skal være tvivl om noget, så ligger det Dansk Folkeparti meget på sinde, at vi får en tilfredsstillende ordning for de sygdomsramte med hensyn til varighedsbegrænsningen.

Det, der var lagt op til i forbindelse med det her lovforslag, som fra starten ikke indeholdt noget om en forlængelse af sygedagpengene, var ikke tilfredsstillende. Derfor blev det taget af bordet, og derfor skal forhandlingerne genoptages efter sommerferien. Det må være bedre, at vi genoptager forhandlingerne efter sommerferien, end at vi gennemfører noget, som ikke er godt nok, eller som kun er halvt, eller hvad det nu bliver til. Det er den situation, vi i dag er i.

Kl. 20.05

Så synes jeg egentlig, det er forkasteligt, at vi hører Enhedslisten påstå, at Dansk Folkeparti aldrig gør noget for nogen. For jeg må indrømme, at når vi ser på resultaterne af, hvad Enhedslisten er med til, er der i hvert fald ikke tegn på, at man gør noget for nogen som helst. Men lad det nu ligge, for det kommer nok ikke så vidt, at Enhedslisten kan gå med til at stemme ja til noget som helst alligevel.

Men til de andre ordførere vil jeg sige, at der ligger en klar aftale om, at vi skal genoptage forhandlingerne efter sommerferien, og det ser vi frem til. Uanset hvad debatten bringer her i dag, vil det ikke føre til andet svar, end at det diskuterer vi ved de genoptagne forhandlinger efter sommerferien.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal først konstatere, at Dansk Folkepartis ordfører trods alt har lidt mere mandsmod end kollegerne fra Det Konservative Folkeparti og fra Venstre, som jo holder sig fra diskussionerne, på trods af at det sådan set er dem, der burde svare på, hvorfor de vælger ikke at skabe løsnin-ger på det her område.

Men jeg skal bare spørge, om ikke hr. Bent Bøgsted kan bekræfte, at der, hvis Dansk Folkeparti var gået med, ville have været et flertal for at afskaffe 52-ugers varighedsbegrænsningen.

Jeg skal også bede hr. Bent Bøgsted om at bekræfte, at det var sådan, at vi i forhandlingerne og her til sidst under udvalgsarbejdet tilbød Dansk Folkeparti, at vi kunne lave en liste over de ting, som vi ville forlange af regeringen blev indeholdt i nye forhandlinger og i et nyt forslag efter sommerferien, sådan at vi allerede nu kunne sige til de stakkels mennesker derude: Der kommer en løsning, bare rolig, vi skal nok hjælpe jer.

Det afviste Dansk Folkeparti, og i stedet for er det blevet til en løs formulering om, at forhandlingerne bliver genoptaget efter sommerferien. Og det er jo det, jeg siger, nemlig at det kender vi desværre alt for godt. Det bliver bare en gang snak, men der er ikke nogen garanti for resultater.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Selvfølgelig skal det føre til resultater, og det er derfor, vi genoptager forhandlingerne, for ellers var det jo lige meget med at genoptage dem. Men hr. Thomas Adelskov får mig ikke til at si-

ge, at jeg skal være klar til at lave en aftale uden om regeringen, der måske koster 300 mio. kr. eller 250 mio. kr. Det er svært at sige, hvad beløbet er, men det er oppe i den størrelsesorden.

Jeg vil garantere for, og hr. Thomas Adelskov ved også godt, at hvis det var den tidligere regering, der havde siddet her i dag, ville hr. Mogens Lykketoft have skreget højt, hvis der var blevet lavet aftaler uden om regeringen til en pris af 300 mio. kr. Det tror jeg ikke, hr. Thomas Adelskov ville have fået ros for dengang, men det skal jeg selvfølgelig lade være usagt, for nu er det en anden regering.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg synes egentlig, det står meget klart. Det står meget klart, at Dansk Folkeparti tager hensyn til regeringen og vægter den højere end hensynet til de 5.000 mennesker, der hvert eneste år falder for varighedsbegrænsningen i sygedagpengesystemet.

Det betyder mere for Dansk Folkeparti, at man har et godt forhold til regeringen, og at man ikke generer regeringen. Jeg har jo forklaret hr. Bent Bøgsted, at vi har fundet pengene, de er sådan set tilvejebragt ved den finansiering, der ligger i fleksjobbene og i revideringen af fleksjobordningen. Så der er sådan set penge i systemet. Hr. Bent Bøgsted behøver ikke engang at løfte en finger, for pengene er til stede. Det eneste, vi mangler, er mandaterne i Folketinget.

Vi har fået masser af henvendelser. Jeg står her med 32 sygedagpengesager fra HK, ulykkelige skæbner, mennesker, der f.eks. har været udsat for seks røverier på et postkontor og ikke længere kan arbejde, og som derfor ryger ud af sygedagpengesystemet og mister deres forsørgelsesgrundlag. Sag på sag, eksempel på eksempel. Alle de menneskelige skæbner afviser Dansk Folkeparti at gøre noget ved. Dansk Folkeparti afviser at hjælpe dem, fordi man vægter hensynet til regeringen højere end hensynet til de 5.000 mennesker, der hvert eneste år bliver bragt i en ulykkelig situation.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil gentage endnu en gang: Det kan godt være, hr. Thomas Adelskov siger, at Socialdemokratiet har fundet 300 mio. kr. i fleksjobordningen. Det kan jeg ikke sige noget om, for jeg er ikke med i den. Derfor kan jeg ikke sige noget om, hvor mange penge der er blevet fundet der.

Kl. 20.10

Jeg ved bare så meget, at man godt kan lave aftaler uden om regeringen, for det har vi også gjort. Men når man kommer op i en pris af 300 mio. kr. eller 250 mio. kr. – jeg har ikke det nøjagtige tal på, hvad det vil koste, og det tror jeg ikke der er nogen der har, når det kommer til stykket, for det er bare en vurdering af, at det kan komme til at koste så meget – har jeg det ikke sådan, at jeg lige kan gribe ned i lommen og sige, at så laver vi en aftale uden om regeringen, uden at have forhandlet med regeringen og fået det på plads, som vi kan få på plads. Det er den vej, vi skal gå, nemlig at vi skal lave en aftale igennem forhandlinger. Hr. Thomas Adelskov ved også godt, at det er den vej, vi skal, og jeg håber, at hr. Thomas Adelskov vil deltage i de forhandlinger, der bliver efter sommerferien.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Det ligger Dansk Folkeparti meget på sinde at få en tilfredsstillende ordning for de her mennesker. Vi synes jo, det er noget, vi har hørt før, nemlig under førstebehandlingen. Men man kan også sige, at der ingenting er sket. Sidst handlede det om, at antallet manglede at blive klarlagt, og at der manglede at komme nogle ting på plads, som er helt på plads nu. Hvad er undskyldningen så nu? Hvad er det, der mangler at blive afklaret?

Det koster penge, men jeg vil godt spørge hr. Bent Bøgsted, om han ikke kan bekræfte, at de mennesker, Dansk Folkeparti ikke vil være med til at hjælpe, er mennesker, der helt uskyldigt er røget ud af arbejdsmarkedet, har mistet deres forsørgelsesgrundlag og går for enten 0 kr. eller kontanthjælp. Det er de mennesker, Dansk Folkeparti ikke vil være med til at hjælpe. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hr. Thomas Krog burde vide i hvert fald lidt om, hvordan forhandlingerne foregår. Når der er forhandlinger i gang, der ikke bliver tilendebragt, og man har garanti for, at de bliver genoptaget, går man ikke ud og laver en aftale uden om den minister, der skal levere pengene til en sådan ordning, sådan som hr. Thomas Krog vil gøre det.

Det ligger klart, at vi skal have genoptaget forhandlingerne om sygedagpenge efter sommerferien, og der skal vi så se, hvilket resultat vi

når frem til. Det er beklageligt, at hr. Thomas Krog på det tidspunkt ikke kan være med til det, men den person, som hr. Thomas Krog er stedfortræder for, kan eventuelt til den tid være med til de forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg synes ikke, at det, der er afgørende her, er min viden udi forhandlingens kunst. Men jeg kan garantere hr. Bent Bøgsted for, at jeg ved en hel del om de mennesker, det her handler om. Jeg kender og snakker rent faktisk med mange af de mennesker, som her og nu mangler en afklaring, som her og nu går uden et forsørgelsesgrundlag. Og hvor interesseret er de i, hvordan forhandlingsforløbet er for Dansk Folkeparti, og hvem Dansk Folkeparti synes de skal please her i salen?

Det, det handler om, er, at der er nogle mennesker, som er ved at gå fra hus og hjem, er ved at miste alt, hvad de ejer og har, og som faktisk på grund af de her ting også mister noget i hovedet, for psykisk sygdom er altså noget, der følger med. Det er mennesker, som hver dag kommer længere og længere væk fra arbejdsmarkedet. Det, man siger fra Dansk Folkepartis side, er bare, at vi ikke har tid lige nu, vi skal snakke om det senere. Der mangler noget handling fra Dansk Folkepartis side.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan kun gentage det, jeg har sagt tidligere. Efter sommerferien genoptager vi forhandlingerne om sygedagpenge, og så ser vi på, hvad vi kan få frem af løsninger der.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg er nødt til at sige til mine ærede kolleger i oppositionen, at jeg synes, de er lige lovlig hårde ved Dansk Folkeparti i den her sammenhæng, for jeg synes, at ret skal være ret. Havde det ikke været for Dansk Folkeparti, står det jo at læse i det første udkast til betænkning, hvad det var for en konklusion, regeringen ville have draget på de forhandlinger, som vi aldrig nåede at afslutte. Den ville nemlig have konkluderet, at den kun ville have lempet varighedsbestemmelsen for i alt ca. 400 af de 5.000 mennesker, som hvert år mister deres sygedagpenge. Det står simpelt hen at læse i første udkast til betænkning til det her lovforslag. Vi må trods alt med-

give hr. Bent Bøgsted, at havde det ikke været for Dansk Folkeparti, havde det været det, der var blevet konklusionen, og ikke den situation, vi trods alt i dag står i, nemlig at vi kan fortsætte forhandlingerne efter sommerferien.

Kl. 20.15

Jeg er nødt til at tage min kollega hr. Bent Bøgsted i forsvar og sige, at jeg ser frem til efterårets forhandlinger og med den allerstørste fornøjelse vil glæde hr. Bent Bøgsted ved at hjælpe med at finde en passende finansiering. Men jeg kunne godt tænke mig, at han måske lige løftede sløret lidt for, hvad det er for en slags penge, vi skal hjælpes ad med at finde. Kan vi måske hjælpes ad med at finde de ca. 210 mio. kr., der skal bruges for at få fjernet varighedsbegrænsningen helt, eller skal vi bare hjælpes ad med at få den lempet yderligere?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg er nødt til at finde de pæne gloser frem nu og sige tak til fru Elisabeth Geday for de rosende ord. På nuværende tidspunkt vil jeg ikke afvise noget som helst. Jeg kan bare ikke sige noget endeligt, før vi kommer i gang med forhandlingerne, men jeg ser da frem til, at fru Elisabeth Geday deltager aktivt i de forhandlinger, vi skal i gang med efter sommerferien.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg får en surrealistisk fornemmelse, når hr. Bent Bøgsted går herop og siger: Hold da op, et forslag om at afskaffe varighedsbegrænsningen risikerer at koste helt op til 300 mio. kr.! Det må være en fuldstændig vanvittig oplevelse for de ca. 5.000 mennesker, som fuldstændig ufor skyldt mister deres ret til sygedagpenge, at høre sådan en bemærkning, når de samtidig dag ud og dag ind kan læse i aviserne, se i fjernsynet og høre i radioen, hvordan pengene fosser ind i statskassen, hvordan milliarderne nærmest ligger og samler støv i statskassen, og hvordan udgiftsstopet betyder, at de offentlige udgifter står i stampe i forhold til de private udgifter.

Det må være mærkeligt for de mennesker, som mister deres forsørgelsesgrundlag, at skulle høre: Tak skæbne, tænk hvis systemet skal ofre 300 mio. kr. på at løse et problem for nogle mennesker. Jeg vil spørge hr. Bent Bøgsted: Er der ikke for meget system og for lidt mennesker i den tankegang?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg har ikke så meget andet at sige, end at vi genoptager forhandlingerne, fordi vi skal have fundet en løsning, og det gør vi efter sommerferien. Men jeg må bare erkende, at jeg tvivler på, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr vil gå med i de forhandlinger med et reelt ønske om at finde en løsning. Det er nok ligesom med alt andet: Der bliver meldt fra ret hurtigt.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Sludder og vrøvl! Hr. Bent Bøgsted ved godt, at Enhedslisten vil gå med i forhandlingerne, hvis vi bliver inviteret, og for hver evig eneste ekstra person, vi kan redde fra at miste sygedagpenge, vil vi blive gledere og gledere. Vi håber, at smilet når fra øre til øre, når vi er færdige med de forhandlinger.

Jeg vil stadig godt høre, om hr. Bent Bøgsted er enig i, at vi skal løse problemet, så folk kun mister deres ret til sygedagpenge, hvis de bliver raske eller får et andet forsørgelsesgrundlag f.eks. i form af førtidspension. Er hr. Bent Bøgsted enig i det, eller vil hr. Bent Bøgsted hellere læne sig op ad sin enighed med regeringen og passe på, at den ikke bruger for mange millioner?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg er enig med hr. Jørgen Arbo-Bæhr i, at forhandlingerne bliver genoptaget efter sommerferien.

Formanden:

Tak til hr. Bent Bøgsted. Så er det hr. Thomas Adelskov som ordfører i anden omgang.

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal starte med at konstatere, at jeg godt ved, at den officielle tv-transmissionstid på DR 2 er ovre, og at det formodentlig er derfor, at der ikke er nogen ordfører for hverken Venstre eller Det Konservative Folkeparti, der har følt sig kaldet til at komme op på talerstolen og vise flaget. Det kunne selvfølgelig også være, fordi man skammer sig over, at man i alle mulige sammenhænge har tilkendegivet, at man er indstillet på

at finde en løsning på de to problemstillinger, som vi har drøftet her i dag, altså faldreglen for sygedagpengene eller det, at man kan miste sine sygedagpenge, hvis man bliver erklæret for delvis rask, når man er ledig.

Kl. 20.20

Jeg synes, det er skammeligt, at hverken Venstres arbejdsmarkedsordfører eller Det Konservative Folkepartis arbejdsmarkedsordfører har villet tage del i debatten og forklare, hvorfor man ikke kan finde en løsning nu. De to partier har jo desværre ret til at træffe det valg ikke at gå i dialog med os andre her i Folketingssalen, men jeg håber, at tilhørerne på tilhørerpladserne og de, der har kunnet se tv-transmissionen, har noteret sig foragten for og afvisningen af de mange mennesker, der faktisk bliver berørt og ramt af det her.

Her til sidst handlede en del af diskussionen om finansiering af eventuelle ændringer af sygedagpengelovgivningen. Der er føjet tal gennem luften, omkring 300 mio. kr. eller 200 mio. kr. skal der til for at løse problemet, og Dansk Folkeparti har tilkendegivet, at det hele jo handler om at finde pengene. Vi må konstatere, at en del af lovforslaget betyder et direkte tilskud til arbejdsgiverne på 40 mio. kr., og her kunne man i hvert fald starte med at finde nogle af pengene. Men hvis det ikke er nok, har vi et par gode bud til Dansk Folkeparti og hr. Bent Bøgsted.

Vi kunne f.eks. finde en del af finansieringen i de 5,1 mia. kr., der er forsvundet i nordsøoliebeskatning, og vi kunne sådan set også finde nogle af de mange midler, hvis vi ikke havde fået et skattefrit år, fordi Dansk Folkeparti og regeringen har sparet på ligningen og det personale, som ellers skulle ligne i kommunerne og for staten. Der er sådan set masser af penge til rådighed i samfundet, og der er også masser af penge, som vi godt ved hvor vi kunne hente i fællesskab. Det hele er sådan set et spørgsmål om, hvorvidt man vil løse problemet for de 5.000 mennesker, der hvert eneste år kommer i den ulykkelige situation, at de bliver ramt af sygdom og falder ud af vores sygedagpengesystem, fordi vi har nogle rigide regler. Det er ikke, fordi de mennesker er onde, det er ikke, fordi de ikke gider arbejde, og det er heller ikke, fordi de er dovne. De er simpelt hen syge, og det er deres ulykke, at der ikke er mandater nok her i Folketinget til at gennemføre en lovgivning, der vil hjælpe dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

35) Anden behandling af lovforslag nr. L 155: Forslag til lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselloven).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed). (Fremsat 2/2 2006. Første behandling 2/3 2006. Betænkning 10/5 2006).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-8 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

36) Anden behandling af lovforslag nr. L 181: Forslag til lov om ændring af lov om uddannelsen til studentereksamen (stx) (gymnasie-loven) og af lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx). (Ændring af grundforløbet i de 3-årige uddannelser).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 29/3 2006. Første behandling 25/4 2006. Betænkning 23/5 2006).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

37) Anden behandling af lovforslag nr. L 182: Forslag til lov om private gymnasieskoler, studentkurser og kurser til højere forberedelseseksamen (hf-kurser).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 29/3 2006. Første behandling 26/4 2006. Betænkning 23/5 2006).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.